

Ő felsége a király kiállításunknál.

A folyó évi május hó 6. napját, ha előre tudtuk volna meg e kitüntetés, naptárunkban piros betűkkel kellett volna nyomni, mint örökké emlékezetes napját egyesületünknek, mert akkor tisztelte meg a koronás magyar király látogatásával szerény kiállításunkat.

A mezőgazdasági csarnokban, hol a földm. miniszter vezette a felséget, mindent figyelmesen és érdeklődéssel tekintett meg a király, elismerését, megelégedését fejezve ki minden iránt, a mit látott.

Az orsz. állatorvosi akadémia kiállításának megtekintése után a király az O. Á. E. kiállításához érkezett s szemébe ötlött neki azonnal a tágas falterület, telve egyesületünk által kiállított képeinkkel.

Előkelő tagunk dr. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter ur ő excellentiája bemutatta ekkor egyesületünk fáradhatlan buzgalmu igazgató titkárát dr. Szalkay Gyula tanár urat, ki azután átvette a magyarázó szerepét, felvilágosítással szolgálván a felségnek mindenről, mert királyunk minden kis darab tárgy vagy képről s jelentéséről igen melegen kérdezősködött, úgy hogy mintegy 5 perczig időzött kiállításunknál.

Élénken kérdezősködött a Weixlgärtner-féle pályanyertes falikép részeinek jelentéséről s azonnal szemébe ötlött a festményen József főherczeg ő fenségének arczképe s megkérdezte, hogy ki ért van az ott. A felelet lón, hogy a főherczeg egyesületünk védnöke s mióta az ő védnöksége alatt működünk, azóta gyarapodik és sikeresebben működik az O. Á. E.

Majd a királyné képeire vonatkozólag azon felvilágosítást adta az igazgató, hogy a felséges asszony a kép baloldalán mint állatvédő van feltüntetve, jobb felén pedig, a hol egy gyermekmenhelyen a beteg gyermeknek ő maga nyújt táplálékot, mint a megtestesült szeretet, irgalom s könyörületesség, bármily bajban, szenvedésben levő ember iránt. Érdeklődve nézte a többi nagy, diszes

keretbe foglalt falitábláinkat és az egyéb kisebb képeket is. Itt meg «A két medvebocs» és a «Madártojást kereső gyermekek» című két kép kötötte le figyelmét, melyre nézve azon felvilágosítást nyerte, hogy ez a két illusztráció K. Nagy Sándor nagyváradi törvényszéki bíró «Ne bántsd az állatot» című jeles munkájából való, melyet egyesületünk 200 korona-pályadíjjal jutalmazott. Tetszetek a felségnek a mesterséges madárfészkek is s megkérdezte, hogy a Kleinschmiedt-féle bódító eszközök és a zaj nélküli marhaölő pisztoly használatban vannak-e? Mire igazgatónk megjegyezte, hogy a bódító eszközök nagyrészt igen, de a zaj nélküli pisztoly hazánkban még nincs használatban.

Kérdősködött tagjaink számáról is, valamint arról, hogy eredménnyel működik-e az egyesület. Melyre a felelet az volt, hogy ezernél több a fővárosi, és vagy 200 vidéki, az egyesület pedig működésében lassan bár, de szép eredményeket ér el. Elismerését fejezte ki a tagok száma felett s kívánatosnak tartotta, hogy a tagok mentül többen legyenek, támogatván ezt a nemes eszmét.

Végül újra elismerését és dicséretét fejezte ki a látottak felett s aztán nemsokára távozott a pavillonból, mely előtt az időközben összegyűlt nép éljenzéssel fogadta.

Mi pedig, boldogan emlékeztvén vissza a felségnek ama megtisztelő látogatására, meleghangu szavaira, melyek büszkévé tesznek bennünket s itt is, mint akkor az ott összegyűlt lelkesedő nép, lelkesülve a legalkotmányosabb uralkodóért egy szívvel-lélekkel kívánjuk: Éljen a király! ...

Budapest, 1896. június hóban.

Fodor Fózsef.

A mi kiállításunk.

Népek hazája, nagy világ,
Hozzád bátran kiált:
„Egy ezredévi szenvedés,
Kér éltet, vagy halált!”

Vörösmarti.

..... És megmozdult a népnek milliója, hogy megmutassa a nagy világnak a magyar nemzet életképességét, az új életre kelt test vérenek lüktetését, a nemzet szívósságát, hajlékonyságát, gyors, életre való felfogását, hajlamát minden szép, jó és nemes iránt, hogy egyenrangunak mutassa be magát a világ előtt, — hogy méltán